

2. árgangur 2. hefti október 2007

stína

TÍMARIT UM
BÓKMENNTIR OG LISTIR

Viðtal við Jessicu Joslin

Fyrir síðasta tölublað Stínu hafði ég samband við japönsku myndlistarkonuna Naoshi, sem svaraði nokkrum spurningum sem ég lagði fyrir hana. Nú kynni ég ykkur fyrir amerísku listakonunni Jessicu Joslin en hún býr í Chicago. Og þegar ég bað hana um viðtal fyrir Stínu brást hún skjótt við, svaraði spurningum mínum og sendi mér myndir til birtingar og skreytir ein þeirra kápu ritsins.

Hvað viltu segja um sjálfa þig?

Ég ólst upp í Boston í næsta nágrenni við Náttúrugripasafn Harvard Háskóla. Þar var alger töfraheimur af beinagrindum og uppstoppuðum dýrum af öllum stærðum og gerðum og fuglum í litákum búningi. Þarna var giraffi og þama var strútur, snjaldumús og ljón svo ég nefni nú eitthvað. Heimsóknirnar á safnið höfðu sterk áhrif á mig. Og þegar við fórum út á strönd að hlaupa eða ganga safnaði ég allskonar hlutum: fjöðrum, fjörusteinum, beinum og sjávargróðni. Og þegar ég byrjaði í listinni kom margt af þessu að notum, sem ég hafði tínt í fjörunni mörgum árum áður og haldið til haga.

Hvað er hefst nýtt í listalífínu í Chicago?

Svei mér þá, ég veit ekki hvað skal segja. Ég er nefnilega svo mikill einfari. Ég var svolítið á ferðinni fyrst en ég er löngu búin að átta mig á því að listamarkaðurinn hér er alltof íhaldssamur fyrir mig. Eins og stendur er ég með sýningu í Lisa Sette Gallery í Arizona. Að því er varðar myndlistarfólk

hér í borginni er ég alltaf mjög veik fyrir Henry Darger. Hann var utangarðsmaður, vann sem húsvörður með listinni. Hann lést 1973 en er enn mjög áhrifamikill. Af listasöfnum finnst mér eitt bera af: Corbett vs. Dempsey Gallery. Þeir leggja mikla áherslu á myndlist frá miðbiki 20. aldar. Nýleg listasýning Ginu Litherland var stórkostleg.

Hvað með listastefnu?

Sá sem ekki lifir sig inn í listina er úti að aka; svo einfalt er það.

Hvað örvar þig í listinni; færðu innspirasjónir?

Já, ég fæ innspirasjónir. Ég fæ neista frá öllu mögulegu. Ég er til dæmis mjög veik fyrir sirkusum og öllu því sem þeim fylgir. Reyndar er helsta sirkussafn landsins ekki langt hér frá: The Circus World Museum. Þangað fer ég oft til að fá innspirasjónir og til að hugsa. Ég nýt þess að horfa á hreyfingu dýra. Ég get horft á dýr tímunum saman. Líkamar dýra og manna eru stórkostlegar vélar. Með því að horfa á hreyfingu dýranna fæ ég hugmyndirnar. Þannig get ég séð fyrir mér og hugsað um sama móttívið á mismunandi hátt. Ég er líka mikill náttúruunnandi og það hefur áhrif á listsköpun mína.

Svo hef ég alltaf verið forvitin, hef alltaf viljað snerta það sem ég skoða. Þetta er kannski angí af því að vilja ná tökum á því sem maður er að físta við. Þetta kemur líka fram hjá mér í listinni. Ég legg mikla áherslu á öll smáatriði í verkum mínum og svo efnið sjálft, hvort sem það er bein eða tré eða málmur. Ég er mikill fegurkeri vörðandi gamla hásmuni og grípi. Allt hefur þetta áhrif á listsköpun mína.

Þú fæst við mjög sérstaka listsköpun. Geturðu sagt okkur eitthvað um það?

Ég nota margskonar tækni. Hlutirnir eru tengdir saman án þess að vera lóðaðir vegna þess að hitinn mundi skemma áferðina á þessu viðkvæma efni. Ég nota mikið ýmsar gerðir af smáklemmum og skrifum og því eru myndverkin hjá mér miklu samsettari en þau virðast vera. Annars vinn ég hvert verk á sinn hátt þótt ég beiti í grundvallaratriðum sömu tækni. Oft byrja ég að vinna út frá ákveðnum hlut til dæmis beini eða málm, einhverju sem hefur sérstaka áferð eða karakter, sem hægt er að vinna útfrá. Stundum byrja ég með eitthvert ákveðið dýr í huga sem getur svo breyst í allt annað þegar upp er staðið. Það sem átti kannski að verða pokadýr breyttist í hund og einn fugl getur breyst í annan. Þannig er þetta hjá mér á vinnustofunni.

Hvað er framanundan?

Það er að koma út listaverkabók efur mig í vor og þess vegna er ég í sjöunda húmni. Umboðsmaður minn er Lisa Sette Gallery en bókin verður seld vítt og breitt um Bandaríkin og erlendis. Svo verð ég með einkasýningu á safninu 3. - 26. apríl 2008. Og svona í lokin geturðu sagt lesendum Stína að þeir geti séð nýjustu verkin mín á netinu: www.jessicajoslin.com

Sigurður Ó. L. Bragason

English Translation

Tell us about yourself as an artist?

When I was a little girl, I fell madly in love with a room-sized case of articulated skeletons. It was like stepping through the mirror. I grew up in Boston, or rather; I grew up wandering in the magical halls of the Harvard University Natural History Museums. There was a skeleton of an ostrich, giraffe, lions and shrews. There were beautiful, exotic animals and tropical birds of every hue, all taxidermied. The exhibits were in beautiful old wooden vitrines, with tiny engraved brass plaques and hardware. The creatures in the exhibits felt like inhabitants of another mysterious world. I was enchanted by the strange beauty of it all. It imprinted my dreams.

At home, we had also had a curiosity cabinet of sorts. Whenever we'd go for a hike or a walk on the beach, we'd collect natural objects (feathers, shells, seedpods, bones...) Later on, we'd do research to uncover more about our discovery.

In 1992, when I began building the first beasts of my menagerie, it was using objects sent in a care package from my father, the same pieces that I had collected as a child.

What is going on in the Chicago art scene?

Honestly, I tend to stay away from any sort of "scene" if I can help it. I'm a bit of a hermit. I did exhibit locally for some years, but ultimately found that the market here is too conservative for what I do. I'm currently represented by Lisa Sette Gallery, in Arizona.

As far as Chicago artists, I always love to see Henry Darger's work. He was an outsider artist who worked as a janitor in Chicago. After his death in 1973, it was discovered that he had secretly written an epic manuscript, *The Story of the Vivian Girls, in What is known as the Realms of the Unreal, of the Glandeco-Angelinnian War Storm, Caused by the Child Slave Rebellion*, which was gorgeously illustrated with his own drawings and watercolors.

There are also some wonderful artists being showcased at Corbett vs. Dempsey Gallery.

<http://www.corbettvsdempsey.com/> Their specialty is undiscovered and outsider, mid-20th century art, with a focus on local artists. Their exhibition of Gina Litherland's paintings was marvelous.

Do you have any philosophy about fine arts?

If you're not doing it for the love of it, you've missed the boat.

What are your influences?

My sparks come from many and varied sources. I'm as eclectic as a magpie in terms of my interests. I often draw from circus imagery, mainly from the late 19th-early 20th century. The Circus World Museum is not far away from Chicago; (It is located in Baraboo Wisconsin.) They have a stunning archive of cataloged images and objects. If I find a wonderful image, or a new piece of information, it can get me thinking about a particular species in a different way.

I love to look at images of animals and to watch them move, whether in the flesh or in nature documentaries. Bodies are stunningly perfect machines...and there is such strong variation in the characteristics of different species. I'm endlessly intrigued by their beauty and strangeness.

I am also drawn to the particular/peculiar stylistic organization of the natural world, as found in old-school Natural History Museums (and perhaps more aptly, in Cabinets of Curiosities). This is a fascination that dates back to when I was a small child and still captures my imagination. It has its roots in a desire to learn,

but also to organize, sort and to understand by means of attempting to control the uncontrollable; nature. In my case, this is achieved through creating my own world.

Since I am a very tactile person, I am often guided by the actual materials in my hands, or on my workbench. The shape of a particular object is often the start of a new piece. I lust for beautifully formed antique brass. I find the precision of finely honed craftsmanship to be endlessly intriguing. In this regard, I might be inspired by a detail of construction on a couture gown, a bit of fine ormolu trim on a piece of furniture, or by the finely calibrated threads of an antique surgical instrument.

How do you make your artwork?

My sculptures are constructed using a wide range of techniques, each appropriate for the qualities of that material. The parts are assembled without welding, because heating would destroy the beautiful patina on the antique metal. I use mechanical fastenings instead. The sculptures are much more complex than they appear in images. In Ludwig, for example, one single foot consists of 30 separate parts!

As far as my process, they all seem to follow their own circuitous path. I don't always start with the head, for instance. I do often begin with a specific part (or parts) that I'd like to use, a beautiful bone, or a piece of brass with a great shape and an especially lush patina.

Sometimes I'll start with a specific animal in mind, and along the way, the proportions of the pieces that work together will turn it in a different direction—a wallaby will turn into a dog, a raptor will turn into a shore bird.

Sometimes a picture is a direct inspiration. The feline twins, Lupe, and Fiala & Lartet were sparked by a c.1900 Barnum and Bailey poster image of a performing cat troupe.

What is your plan in the future?

I have a monograph coming out in the spring, which I'm silly with glee about. It will be available through Lisa Sette Gallery <http://www.lisasettegallery.com/> and at selected bookstores throughout the US and abroad. I also have a solo show at the gallery, which will coincide with the book release. It will be open from April 3 - 26, 2008.

New work can be seen on my website www.jessicajoslin.com